MIELIPIDE

Toivottavasti puolueet tulevat rohkeilla kannanotoilla julkisuuteen eikä poliittista keskustelua käydä vain Oden, Benin tai työmies Putkosen esitysten pohjalta. **TIMO KÄSSI VIERASKOLUMNISSAAN**

LUKIJALTA

Sota-ajan lapsityövoima jäänyt huomiotta

Jacob Södermanin Hufvudstadbladetissa (HBL 21.1.) julkaisema lyhyt kuvaus naisten äärettömän raskaasta roolista ja suuresta merkityksestä sotavuosien aikana lämmitti sydäntä. Myös me, jotka olemme muutamia vuosia Jacobia vanhempia, koimme vahvasti, mitä taakkaa naisten oli kannettava puolison ja vanhempien lasten ollessa puolustamassa isänmaatamme.

On todella tärkeää pitää esillä, kuinka suuri äitien rooli oli tuona raskaana aikana. Haluamme kuitenkin nostaa esille ryhmän, joka on unohdettu täysin, vaikka heidän panoksensa ansaitsee yhteiskunnan arvostuksen.

Ajattelemme puolikasvuisia nuoria, jotka ovat syntyneet vuoden 1930 paikkeilla. Oikeastaan he olivat vielä lapsia, joiden pitäminen työssä on nykyaikana lain vastaista.

Kyse oli koululaisista, jotka joutuivat kantamaan vastuuta ja tekemään raskasta fyysistä työtä, koska suuri osa maamme työkykyisestä väestöstä oli sidottu sodasta johtuviin tehtäviin. Usein työ oli heidän ikäisilleen aivan liian raskasta ja vaativaa.

Kuvitelkaapa kymmenvuotista pojannaskalia talvisodan syttyessä: Kolme vanhempaa veljeä on komennettu rintamalle sen ajan mittasuhteissa suhteellisen suurelta maatilalta, jonka eläimet on hoidettava. Tämä poika, vanheneva äiti ja aikuinen sisko pitivät huolen siitä, että jokapäiväinen elämä jatkuu jokseenkin entiseen tapaan.

Tilalla ei ole traktoria eikä lypsykonetta. Auran, äkeen ja niittokoneen vetämiseen tarvitaan kaksi hevosta; toinen on kuitenkin armeijan käytössä. Lisäksi on ehdittävä ja jaksettava käydä koulua. Kaikki eivät ole saavuttaneet edes teeninikää. Lisäksi tietty osa maatilan tuotteista on toimitettava valtiolle.

Olemme tässä yrittäneet kuvailla perhettä, jonka edellytettiin toimittavan elintarvikkeita maan väestölle. Meidän tulisi kuvailla myös työläisperheitä ja kaupunkiympäristöä, mutta silloin tekstistä tulisi liian pitkä. Ikätoverimme tunnistavat kyllä itsensä ja kaverinsa näistä lyhyistä lauseista. Heidän työtaakkansa oli varmasti yhtä raskas.

On oikein, että yhteiskunta on ensisijaisesti lausunut tunnustuksen ja kiitoksen invalideille, veteraaneille, lotille ja kotiäideille. Jopa hevosia ja koiria on aivan oikeutetusti muistettu.

Puolikasvuiset nuoret eivät kuitenkaan ole koskaan saaneet kiitosta, vaikka he vaikeissa olosuhteissa puutteellisin työvälinein yrittivät pitää kotirintaman koneiston käynnissä.

Valitettavasti ei ole olemassa minkäänlaista organisaatiota, joka olisi kiinnostunut puhumaan silloisten "lapsityöläisten" puolesta. Siksi olemme yksityishenkilöinä lähettäneet kirjelmän Tasavallan Presidentin kansliaan ja esittäneet toivomuksen, että yhteiskunta vihdoinkin osoittaisi silloisille työn sankareille heidän ansaitsemansa tunnustuksen ja kiitoksen.

Jos tämän lehden lukijakunta on valmis tukemaan ajatustamme, nyt on viimeinen hetki toimia.

Bror Hagström
Rurik Skogman
Pietarsaari

Ota kantaa tekstiviestillä

- Harmittaa, suututtaa, ilahduttaa, ihmetyttää?
- Jaa mielipiteesi muiden lukijoiden kanssa lähettämällä se tekstiviestillä numeroon 173 172.
- Viestin enimmäispituus on 160 merkkiä ja yhden viestin hinta 50 senttiä.
- Viestin alkuun tunnus MT LU.

Apulantaa

Kotimaista apulantaa ei vaan ole tarjolla. Yaran listan tietty tuote, joka ei ole "tilausaikatuote", on pois myynnistä. Siirryin ulkomaiseen.
Klooriton

Omavalvontaa

Metsästysrikkurit on lähdettävä poistamaan porukoiden sisältäpäin. **Ei nimimerkkiä**

Verotus

Ennakkovero ihan paikallaan niille, jotka antavat metsänsä rämettyä ja ränsistyä hoitamattomana. Metsiä pitää hoitaa.
Ei nimimerkkiä

Ankara verotus ei nyt ole viljelijän ykkösmurhe. Ongelmana on, kun tuottajilla ei ole tuloja, joista pääsisi maksamaan kohtuutuloisen tuloverot.
Tuloton

Metsäyrittäjäperheen veroprosentti raivaustyöstä on 30. Kohtuuton. Ansiotuloksi ja jakamismahdollisuus puolisoiden kesken.
Ei nimimerkkiä

Tietoyhteiskunta

Ei ole tietokonetta eikä verkkopankkitunnuksia. Miten veroilmoitus tehdään ensi vuonna? **Kaistaton**

Simolan teesit

Juha Simola kirjoitti julki monen viljelijän ajatukset (MT 27.2.). Tälle viljelijöiden simputukselle on tultava totaalinen loppu. **Ei nimimerkkiä**

Puolustaja

Liisa Pietola puolustaa maaseutuväestöä vihervasemmiston päättömiä vaatimuksia vastaan (MT 25.2.).
Ei nimimerkkiä

Maan myynti

Maanpetturit vauhdissa. Maata myyty venäläisille ja veroja pakoon Portugaliin. Törkeätä.
Viljelijä

Laitumelle

Pääsisipä pihatoista eläimet ulos nauttimaan kesästä kuten parsinavetoista.
Vapautta

Maitokauppaa

Valiolaisilla jatkuvaa itkua, jos joku muu suomalaista maitoa jalostava tekee kauppaa.
Otto K.

Kanta

Olen vihreä, koska olen luomuviljelijä, vesistökunnostaja ja haluan, että turpeen poltto ajetaan alas. EU-päätös: ei uusiutuvaa. **Luomua**

Sudet

Sellainenkin ajatus on noussut mieleen, että sudensuojelijat nauttivat toisille ihmisille aiheuttamastaan pelosta huolesta ja surusta. **P.J.**

Puun hinta

On aikoihin tultu. Omasta metsästä ei pääse elantotuloon edes hankintatyössä, vaikka kaiken saa itselleen. Puun hinta on ollut 35 vuotta sama.
Ei nimimerkkiä

Risuista

Ihan hyvä, jos vain tähteet kelpaavat biopolttoaineeksi. Latvuksia ei moton ajourille eikä kuitupuuta polttoon.
Viisautta

VIERASKOLUMNI

Vaalikuume kasvaa

Huhtikuun eduskuntavaalit ovat ovella. Puolueet passaavat ajolinjojaan kuin Petter Northug konsanaan. On sama, mitä ennen tai jälkeen vaalipäivän gallupit kertovat puoluekannatuksesta, kunhan 19. huhtikuuta ollaan maaliviivalla ykkösenä.

Keskustan gallupjohto on jokaisen haastajan tarkkailussa. Oman politiikan virheet pyritään minimoimaan ja kaikki odottavat, mitä keskustan kymmenen pinnan johdolle maaliskuussa ja viimeistään huhtikuussa tapahtuu.

Ilmassa on suuren katastrofin odotusta ja sen kautta oman kakkos-, kolmos- tai nelossijan vaihtumista piikkipaikkaan. Vaaleja odotetaan kuin ukkosmyrskyä ja samalla toivotaan, että salama iskee kaverin taloon eikä omaan.

Pientä värinää vaalikentälle jo syttyi, kun tuli julki keskustan Rovaniemen puoluekokouksen kanta keskioluen laimentamiseen tai sen siirtoon Alkoon. Puheet alkoholin haitoista loppuivat kuin seinään, kun puoluejohtajat ja media selvittivät oman kantansa asiaan: keskiolut on valinnanvapautta, johon ei saa puuttua. Se on kuin colt amerikkalaiselle, aseen kantaminen on jokamiehenoikeus, johon ei yhteiskunnan ohjausta kaivata.

Keppana-gate ei kaatanut kepua, sillä puheenjohtaja Juha Sipilä käveli puoluekokouspäätöksen yli ja ilmoitti ilouutisen: kaljaa saa kaupasta ja kioskista jatkossakin. Tämä saattoi olla kieltolain viimeinen näytös. Suomessa osataan elää alkoholin (oluen) kanssa ilman suurempaa sääntelyä.

Hallituksen ja opposition välille ei ole suurempia vääntöjä tullut viime viikkoina, vallankin kun sote-ratkaisu näyttää syntyvän sosiaali- ja terveysvaliokunnan puheenjohtajan Juha Rehulan (kesk,) johdolla. Sotesta ei ole vaalikenttien puheenaiheeksi, ellei joku puolue ryhdy nostamaan vaaliprofiiliaan sillä.

Samoin näyttää käyvän turvallisuuspolitiikan kanssa. Tasavallan presidentti Sauli Niinistö on ottanut sen hyppysiinsä ja ilmoittanut, että jätetään Nato ja turvallisuuspolitiikka vaalien jälkeiseen aikaan. Näillä asioilla ei poliittisia irtopisteitä keräillä. Niinistön asema on niin vahva, että tuskin kokoomusjohtokaan ryhtyy ilottelemaan Nato-jäsenyyden hakemisella.

Politiikan suurin koitos näyttää olevan käynnissä hallituksen sisällä. Pisara-radasta on tullut ryppyjä kokoomuksen ja demareiden välille. Demareiden mielestä EU:lta tiedossa oleva 200 miljoonan euron tuki pitäisi ottaa vastaan ja ryhtyä valmistelemaan Helsingin keskustan alle louhittavaa junien parkkirataa.

Hankkeen koko on miljardi euroa. Valtio olisi sen suurin maksaja. Kokoomuksella on sen verran maakunnissa kannatusta, ettei se halua sitoa valtion rahaa rataan ainakaan ennen vaaleja.

Monessa puolueessa näyttäisi olevan sellaista henkeä, että teitä ja ratoja riittää korjattavaksi asti maakunnissakin. Metsäteollisuudella on suuria investointihankkeita, jotka lisäävät puun käyttöä miljoonia kuutiometrejä vuodessa. Raakapuu ei liiku tehtaille hajoavilla teillä eikä sellupaalit satamiin, jos yhteiskunta ei sijoita infraan rahaa.

Kansanedustajat siirtyvät pian turuille ja toreille kansaa tapaamaan ja puolueidensa vaaliohjelmia selittämään. Toivottavasti puolueet tulevat rohkeilla kannanotoilla julkisuuteen eikä poliittista keskustelua käydä vain Oden, Benin tai työmies Putkosen esitysten pohjalta.

TIMO KÄSSI
on talonpoika Uuraisilta.
timok@elisanet.fi

Ruokaalalle uutta kasvua

Suomeen tarvitaan maatalousviennin kasvustrategia Tanskan malliin, lisäksi takauksia ja lainoitusta maatilojen investointeihin. Ruokaviennissä on valtava mahdollisuus, Suomessa on puhdasta vettä ja maailman fiksuimmat viljelijät ja puhtain elintarvikeketju.

Tukihallinto ei saa rasittaa mitenkään viljelijää, tuet ovat korvausta kuluttajille halvasta ruuasta. Ruuan hinta ei missään Euroopan maassa vastaa tuotantokustannuksia. Viljelijän työtä on tuottaa ruokaa, ei olla hallintoalamaisena byrokratian mielivallalle.

Tuet tulee maksaa ajallaan. Peltojen jatkuvasta mittaamisesta on luovuttava. Koko EU-ajan eli 20 vuotta on pinta-alat muuttuneet vuosittain, sitä ennen ne pysyivät samana.

Nyt viimeistään tarvitaan jämäkkää poliittista ohjausta, koska hallinto luo itselleen uutta työtä kansalaisten eduista ja kustannuksista piittaamatta. Maaseudulla on valtava uuden talouskasvun potentiaali, joka odottaa hyödyntämistään.

Hallintokoneisto on purettava kokonaan. Se on järjettömän kallis organisaatio veronmaksajille.

Paikalliset maataloussihteerit pystyvät hoitamaan tukimaksut ilman Maaseutuvirastoa ja elykeskuksia. Paikallistuntemus parempi, eikä räikeitä tukivirheitä ole. Mitättömän pieniä virheitä varten ei tarvita kyttäyssysteemiä Suomen kaltaisessa sivistysvaltiossa.

Syöttötariffit ja investointituet maatilakokoluokan energiantuotannolle on otettava heti käyttöön. Näin luodaan tuulista riippumatonta hajautettua energiantuotantoa.

Kotimaista turvetta ja haketta on tuettava. Hiilen ja tuonnin osuutta on vähennettävä.

Näillä toimilla on hyvä lähteä alkuun. Niillä saadaan työtä ja toimeentuloa maalle ja kaupunkeihin.

Hallinnon purkamisella saadaan helposti säästettyä kasaan ehdottamani toimenpiteiden rahoitus.

Valtion tulee painaa maataloudessa kaasua ei jarrua. Pois kyttääminen ja sakottaminen, tervetuloa tekeminen ja luottamus!

Jukka Ojantakanen
maidontuottaja
Siikalatva

JAANA KANKAANPÄÄ

Viljelijän työtä on tuottaa ruokaa, ei olla hallintoalamaisena byrokratian mielivallalle, Jukka Ojantakanen muistuttaa.

Kakkosolutta kauppoihin

Antti Tapaninahon kirjoitus "Keskioluen voisi laimentaa" (Maaseudun Tulevaisuus 18.2.) oli hyvä. Keskioluen laimentaminen oli asiallisesti perusteltu.

Poliittisista syistä kaiken maitokaupoissa myytävän keskioluen laimentaminen noin 3,5-prosenttiseksi ei lähiaikoina toteutune.

Valitettavasti "kakkosolutta" ei edes saa useista kaupoista, vaikka jotkut, kuten minä, sitä haluaisivat.

Isoissa kaupoissa voi olla jotain kallista ulkomaista olutta ja "Lahden sinistä". Sekoittavasti samalla nimellä on ruvettu myymään myös noin 4,5-prosenttista olutta.

Olvin "Sven Tuuvaa" on ollut jossakin kaupassa, mutta huonolla menekillä. Minäkään en pitänyt sen mausta.

Aikaisemmin Olvi yritti tuoda markkinoille mielestäni hyvänmakuisen tumman "kakkosoluen" ja toivoi sille kolmosolutta pienempää alkoholiveroa. Kun sitä ei myönnetty, valmistus lopetettiin.

Mielestäni Ruotsin kansanolutta vastaavan II-luokan oluen saatavilla ja esillä olon pitäisi olla pakollista kaikissa paikoissa, joissa myydään III-luokan olutta. Sen alkoholiveron tulisi olla I- ja III-luokan oluiden välillä.

Yleensäkin alkoholijuomia pitäisi verottaa niiden alkoholipitoisuuksien mukaan. Jos hyvämakuista II-luokan olutta olisi yleisesti tarjolla, jotkut III-oluen ostajat voisivat siirtyä siihen.

Silläkin olisi edes pieni kansanterveydellinen vaikutus.

Mauno Airaksinen
farmakologian emeritusprofessori

Kaupunkilaismetsänomistaja

Mellilän Penninkulmalla asuu metsänsä keskellä 84-vuotias mies, metsänomistaja, jota on aikoinaan kehotettu muuttamaan pois Kurkijoelta. Kaupunkilainen hänestä tuli vastoin tahtoaan kuntaliitoksen vuoksi, kun Mellilä liitettiin Loimaaseen.

Helsingin Töölössä asuu 32-vuotias Senior Sourcing Manager nainen. Metsänomistaja hänestä tuli, kun täti landelta kuoli ja oli testamentannut 20 hehtaarin metsäpalstan Mellilästä. Tämä seitsemännen polven stadilainen pitää Espoota maaseutuna.

Mikä yhdistää näitä kahta? Ainakin yhteinen metsätie ja kaupunkilaisuus. Sekä tietysti metsäalan tutkijat, jotka pitävät kaupunkilaisia homogeenisenä joukkona. Tutkijoiden mielestä kaupunkilaisten puunmyyntiynnä muuta käyttäytymistä voi pitää niin samanlaisena, että siitä voidaan tehdä pitkälle vietyjä johtopäätöksiä kaupunkilaisten metsänkäytön tavoista.

Kaupunkilaismetsänomistajista puhuminen on mitä suurinta älyllistä epärehellisyyttä. Pää on tulessa ja jalat jäässä, mutta keskimäärin on sopiva lämpötila.

Puhutaan tosissaan jopa kaupunkilaisten osuuden lisääntymisestä metsänomistajakunnassa. Kiikalalaisista metsänomistajista tuli yhdessä yössä kaupunkilaisia, kun yhdeksän maaseutukuntaa liitettiin Saloon.

Kaikissa pohjoismaissa on käytössä taajama-käsite. Taajama on yli 200 asukkaan yhteisö, jossa rakennusten etäisyys ei ylitä 200 metriä. Se jo rajaisi paremmin metsänsä lähellä/keskellä asuvat "kaupunkilaismetsänomistajat".

Veikko Knuutila
Suomusjärvi

Metsänomistajat ja marjanpoimijat

Oletko osannut ajatella, mitä kaikkea metsässä tapahtuu marjanpoiminnan seurauksena?

Maanomistaja velvoitetaan huolehtimaan metsänuudistamisesta joko luontaisesti, muokkaamalla, kylvämällä tai istuttamalla. Tämän toteuttamiseen tarvitaan ymmärtämystä ja hyvää yhteishenkeä kaikkien kesken.

On suorastaan ajattelematonta mennä "jokamiehenoikeudella" marjaharavalla vahingoittamaan ja ristiin rastiin tallaamaan pieniä taimia vuodesta toiseen. Taimet, siemenet ja kaikki niihin liittyvät työt ovat niin kalliita, ettei ole järkevää tehdä työtä viiden vuoden välein.

Kun jokamiehenoikeus muodostui, ei marjaharavoista ja ammattimaisesta marjanpoiminnasta tiedetty mitään.

Ulkomaisten poimijoiden kanssa on aina vaikeuksia suomen kielellä. Vaikka poimijat tänä päivänä näyttävät ymmärtävän, huomenna he taas sitkeästi jatkavat.

On aika rasittavaa ja tympeää vartioida vuodesta toiseen. On paljon metsänomistajia, jotka eivät pitkien etäisyyksien takia voi käydä metsissään riittävän usein. Myös lähellä asuville saattavat vahingot tulla yllätyksenä.

Jokamiehen ja metsänomistajan oikeudet ovat joskus ristiriidassa, Lauri Puolamaa sanoo marjanpoimintaan viitaten.

Kylvö-, istutus- ja luontaisuudistusalueille olisi asetettava 20 vuoden rauhoitusaika.

Ammattimaisen marjanpoiminnan ja sienestyksen ynnä muun järjestäjälle pitäisi säätää täydellinen vastuuvelvoite kaikista poimijoidensa maanomistajille aiheuttamista vahingoista.

Kaikenlaisia tutkimuksia marjaharavan puolesta on toteutettu, mutta silmiini eivät ole sattuneet kuin mustikkavarsihuomiot.

Miten ei ole huomattu puuntaimia? Vai eikö se heidän alaansa kuulu, vaan on maanomistajan ja metsätalouden asia?

Lauri Puolamaa
Pello

Perustulo lisäisi pienyrittäjän tuloja

Perustulo puhuttaa eikä syyttä, sillä se muuttaisi perusturvaa olennaisesti. Suuri positiivinen muutos tulisi mikroyrittäjien tuloihin.

Yleensä puhutaan nuorten ja pätkätyöläisten asemasta ja byrokratian vähentämisestä, mutta vähemmän maa- ja puutarhataloudessa toimivien yritysten tulonmuutoksesta.

Perustulo tarkoittaa sitä, että jokaiselle työikäiselle maksettaisiin 560 euroa kuussa. Eläkeläisille sitä ei maksettaisi, mutta yrittäjille kyllä. Byrokraattisen perusturvan nykyinen rahamäärä ja hyvätuloisten verotuksessa perittävä vero riittäisivät perustulon rahoittamiseen.

Maataloudessa suurimpia hyötyjiä olisivat päätoimiset kotieläintilat, jossa yrittäjät elävät pankkien ja hankintaketjujen torppareina. Myös puutarha- ja luomu-viljelijät, metsätilalliset sekä kaikki mikroyrittäjät hyötyisivät.

Kokeilua tarvitaan, jotta voidaan arvioida myös perustulon välilliset hyödyt. Perustulon kokeilut pitää aloittaa myös maaseudulla, jonne uudet biotalouden ja kiertotalouden yritykset syntyvät.

Perustulo olisi merkittävä riskien tasoittaja ja siten kannuste niille, joilla on jo yritys tai idea ja osaamista toiminnan kehittämiseen. Heitä maaseutu ja biotalous nyt tarvitsevat.

Seuraavan hallituksen tärkeimpiä tehtäviä on käynnistää perustulokokeilut koko maassa, jotta päätökset perustuloon siirtymisestä perustuisi tietoon eikä teoreettisiin laskelmiin.

Kari Tiilikkala
kansanedustajaehdokas (vihr.)
Jokioinen

VERKOSSA SANOTTUA

Tapaamme myös täällä facebook

14270 TYKKÄÄ
www.maaseuduntulevaisuus.fi

Yle tuottaa laatua ja on lepokoti

Sanoman ja Koneen hallituksen puheenjohtaja **Antti Herlin** otti maanantain (2.3.) MT:ssä kantaa Yleisradion asemaan. Sitä pitäisi hänestä ruotia kunnolla ja palata käyttäjä maksaa -järjestelmään. Ylen tulisi keskittyä kotimaiseen palveluun ulkomaisten sarjojen ostamisen sijaan.

MT:n Facebook-sivulla yleisöstä irtosi sekä sympatiaa että vastaväitteitä. Yle on poliittinen, paisunut, lepokoti ja valmis lopettavaksi, sanoi moni. Mutta eivät kaikki:

Toimi Kukkosen mielestä on hienoa, että Ylen kanavilta voidaan kuunnella ja katsoa hyviä ohjelmia ilman mainosten manipulointia.

"Yle tuottaa ajankohtaista, monipuolista ja laadukasta ohjelmaa. Ei juurikaan sitä tositv-hömppää, mitä kaupalliset kanavat ovat pullollaan", **Raimo Heikura** kehuu.

Pekka Terhemaa on Yleen erittäin tyytyväinen. "Monipuolinen kulttuuritarjonta on kansan sivistyksen ehdoton edellytys. Kaupallisuus tulee kaventamaan ainakin tällaista tarjontaa. Yle jatkakoon."

Ville Wilén on päinvastaista mieltä: "Yleisradio on kadottanut roolinsa kansan sivistäjänä. Itseäni harmittaa suuresti, että nuorisoradio tuuttaa eetteriin samaa kuraa kuin mainosradiotkin. Ja ovatko kaupalliset kanavat tunkeutuneet yleisradion kentälle urheilutapahtumien televisioinneissa, eikö niiden televisiointioikeuksistakaan saisi kilpailla?"

Esko Monthanin mielestä liika taloudellinen turvallisuus on heikentänyt ohjelmien tasoa ja käyttömaksu olisi parempi kuin vero.

Jouni Heikkilä: "500 000 000 euroa per vuosi. Ilman mitään tulos- tai muuta tavoitetta."

Eeva Salmisen mielestä Herlin on oikealla asialla. "Asiaa!" tuumi **Arja Marinkin**.

Kyösti Tunkkari on kriittisempi: "Huomataan nyt, kenen äänellä Herlin puhuu. Sanoma Oy:n tietenkin, jolla on kirjaimellisesti oma lehmä ojassa. Samaa valitusta on kuultu jo vuosikausia."

Raimo Heikura: "Juuri näin, Hesarilla on suuria ongelmia pitää bisneksensä kannattavana. Varsinkin, kun mm Hollannin ja Venäjän operaatiot mättävät lunta tupaan."

Jarkko Mäenpään mielestä "Yle pullistui aika paljon kun vero tuli".

Tiina Heinosen mielestä "uusintoja on uusintojen perään ja kunnon journalismi puuttuu ja EU:n ja parlamenttimme seuraaminen on todella huonoa. Yle ei täytä perustehtäviään!"

Seppo Uppa: "Eihän Yleltä tuu ku uusintoja ja porukkaa lisätähän. Mitä tämä Kivinen on teheny, muutaku nostanu isoa palakkaa? Eikös sen pitäny uuristaa yleä, mutta sehän on lepokoti kaikille jos jonkimmoisille taiteelioolle."

EIJA MANSIKKAMÄKI

> Eihän Yleltä tuu ku uusintoja.«
>
> **SEPPO UPPA**